

Leif Rogeif Jordal
Dagen etter mottok o.r.sakfører Jordal følgende brev:

Fra Politimesteren i Kristiansund N.

F/LO

Herr o.r.sakfører Leif Rogeif Jordal, her.

Jeg har mottatt Deres brev av i dag vedkommende Kristiansunds Politikammers landssvikavdeling.

I anledning av det som er opplyst i skrivelsen har jeg i dag meddelt politifullmektig Drablos, at jeg misbilliger at han har adressert et brev til «herr landssviker N. N.», og jeg har pålagt ham for fremtiden å avholde seg fra slike demonstrasjoner. Herr Drablos

departementet under dets «nacistiske» ledelse. Andre kollegaer som deltok i det samme arbeid, har senere havnet i tvangsarbeidsleirer. Dybsjord har havnet på fylkesmannsstolen i Buskerud. En får virkelig si at regjeringen i oppgjørets sjette år har forbedret seg.

Det eneste som vekker tvil om regjeringens omvendelse og som kan gi en grunn til å tro at det likevel dreier seg om en belønning for «nasjonal holdning» etter nynorsk oppskrift, er den ting at den samme Dybsjord i septbr. 1948 som vitne i en lagmannsrettssak mot sin gamle sjef i den grad fulgte rettsoppjørets retningslinjer at han under ordinære forhold sikkert ikke hadde kommet skadesløs ut av rettssalen igjen. At den tiltalte var i stand til på stedet å

slik art at det sikkert hadde kostet den tiltalte års fangenskap om denne ikke hadde vært forutseende nok til å sikre seg de nødvendige dokumentariske motbevis på forhånd.

La oss imidlertid — trass i alt — være «gode» mennesker og tro det beste. La oss håpe at det virkelig har vært regjeringens mening med denne utnevnelse å åpne tilgivelsens dør for dem som «forbrøt» seg.

At Buskeruds arbeideravis «Fremtiden» har mottatt utnevnningen med åpenlys surhet, synes å være en pekepind om at det er regjeringens gode hjerte og ikke dens partisyn som har seiret.

Og godt er det.

Det åpner for vide perspektiver.

Hans Nielsen Kierstad.

Samtidig med dette — er det også blandet politikk inn i spørsmålet.

En har gjennom «rettsoppjøret» på den ene siden, og den uteblitte Rikarett mot regjeringen Nygårds-volds medlemmer — på den annen side — tatt det standpunkt — at skylden til Norges ulykke lå hos NS og ikke hos regjeringen. Men er dette den hele sannhet?

Kombinasjonen politikk og jus har i dette tilfelle, som alltid — ledet til ulykkelige resultater. Som oftes blir avkommet et misfoster.

Her er det grunn til å spørre om ikke det, at en av de fremste anklagere, for en tid siden ble avsløret som sedelighetsforbryter skulle være en årsak til revisjon? Denne mann har også uttalt at en «alt for lett-vindt identifiserer landsforrederi med medlemskap i Nasjonal Samling».

(Fortsettes i neste nr.)

Hjertelig takk

for oppmerksomheten på min 60 års dag fra fange-kamerater på Skåredalen, Skodberg og Ilebu konsentrasjonsleire.

Sigv. Kristoffersen,
Haugesund.

Ny framtid.

40-årig mann, tidl. NS., gift og med 2 små barn, søker nytt levebrød. Har handelsbrev og har solid utdannelse og praktisk erfaring. Disponerer kapital. Vil helst kjøpe god forretning, lite hotell eller bedrift der eieren skal trekke seg tilbake nå eller senere. Land eller by. Er reell, arbeidsglad og omgjengelig.

Bill. mrk. «807».

Bekjentskap

Agronom 30 år rensert for all synd av den demok. regjering, søker på denne måten forb. med en dannet dame, helst med eget hjem eller gard. Jeg er skuttet, men humøret holder.

Bill. mrk. «Håpefull», nr. 280.

1 eller 2 jenter

får god post på et mindre hotell i N. Østerdal.

B. mrk. «Rask og ærlig», nr. 274

Forbindelse søkes.

Frontkjemper S, pasient ved avd. 5, Ø. N. H. Sinsen Krigslazarett juli—august 1942, søker kontakt med frontsester E. E. ved s. avd.

B. mrk. «Menutto» nr. 270.

En ung pike

søkes til serveringshjelp i sommersesongen, snarest.

Kapp Gjestgiveri,
Kapp, Ø. Toten. Telefon 453

Ell Quisling Nordvik søker snarest møblert hybel, helst Oslo eller nærmeste omegn.

Bill. mrk. «Husvill», nr. 305.

Hallo, Trondheim!

Er det noen snilde mennesker som kan skaffe meg hybel i Trondheim snarest?

B. m. «Ung, rolig pike i fast stilling», nr. 295.

Jegere!

Retten til å felle en eig på min eiendom bortleies i høst.

O. O. Sveen, — Skjåk.

Smedkyndig mekaniker

får plass nær Oslo. Kost og losji skaffes. Bill. mrk. «God fortjeneste», nr. 302.

Hallo!

Ung bondegutt, tidl. N.S., ønsker å bli kjent med en kjekk og grei jente, 20—26 år.

Bill. mrk. «1950», nr. 299.

Skogsarbeide.

Et par vante huggere får godt betalt arbeide ved skogdrift i Nord-Trøndelag.

Eksp. anv.

Nordmørspostens Trykkeri

ene, vil de finne mange bevisligheter til støtte for sitt syn, skjont det i virkeligheten mere bygger på moralske enn materielle faktorer.

Således vil enhver realist i Moskva spørre hvorfor de skulle klatre opp i treet for å høste epler, som vil falle like i henderne på dem under alle omstendigheter. Særlig hvis denne klatringen nesten sikkert vil bety, at en brekker nakken. Og frukten vil bli så meget mere moden, ved at en venter. Kort sagt: en krig av det gamle slaget er nå meget usannsynlig. Betyr dette at Sovjetsamveldet vil forholde seg passiv og vente på begivenhetenes videre utvikling og således muligens gi Europa tid til å komme til krefter? Også dette er meget usannsynlig.

IDEKAMPEN

Det er sannsynlig at vi går inn i en periode med nesten fullstendig nye kampmetoder, om hvilke fortiden bare har gitt oss ringe og delvis lærdom. I sitt innerste vesen vil den kommende kamp bli en idékamp. Det er klart, at det bare for dem, som har en idé, er mulig å ta virksom del i en slik strid. Etter som denne kamp skrider frem, vil vår idé appellere seierrikt til Europas sind og sjel. Kommunismen vil tape idékampen, fordi en europeisk idé må seire til slutt over en orientalsk idé i vestens land. Kommunismen vil derfor attar en gang

reagere med voldsomhet, men med nye former for kraft. Sovjetveldet våger ikke å ta risikoen for en mellomstatlig krig, fordi en slik krig ville bringe for dagen nye våpen, skaffet til veie av den store maskinteknikk, som ville ødelegge Russland og muligens verden. Derfor vil Sovjetsamveldet ikke begynne en mellomstatlig krig, men en politisk krig understøttet av voldshandlinger. Det vil støtte opp under sin tapende idé med skjulte krefter.

POLITISKE VOLDSHANDLINGER

På et eller annet tidspunkt i fremtiden vil Sovjetsamveldet derfor sikkert føre idékampen utover den vanlige politiske strid over på de politiske voldshandlingers område. Det tror, det vil seire på dette felt, fordi det har lang erfaring i de forskjellige former for politiske voldshandlinger og ligger langt foran andre i sin trening for denne kamp. Det tar feil. Når Europas folk beslutter seg til å frelse seg selv og til å slippe løs i denne kamp de vitale krefter, som nå er lenkebundet, da skal vi seire, og seire hurtig. I denne siste prøve vil Europas sanne ånd hurtig seire over disse østens inntrengende fiender på vår jord. Men i sin anmasselse over sine nylig vunne triumfer, skjendet det som gave ved Europas splittelse, vil Sovjetsamveldet være overbevist om sin egen seir. Det vil ta kam-

pen opp igjen, men på et annet vis.

EUROPAS FRIHET — HVORLEDES EN SKAL NA DEN

Europa trenger frihet, og det fortjener den sikkert. Spørsmålet er hvordan det skal nå den. Dette er et strengt praktisk spørsmål. Det lar seg ikke løse ved varme ønsker eller heftige ord. Dette spørsmål krever at en realistisk innstilling og vilje til kald avgjørelse blir anvendt på dette vanskelige problem, med vedholdende energi og en aldri sviktende dugelighet. Saken er at Europas stilling mellom to giganter er lammet og hjelpeløs, besatt av den ene og truet med døden av den annen. Bismarcks Tyskland stod overfor noen av de samme vanskeligheter, idet det strebet etter forening og uavhengighet mellom de to stridende maktgrupper. Men historien gjentar seg aldri fullstendig, særlig ikke i vår tid, da alle forhold er anderledes.

Dette problem er enda vanskeligere, og krever andre metoder. Stillingen er svakere, motstanderne sterkere, hjelpemidlene ferre, men et heldig utfall vil føre med seg de største muligheter, menneskeheten nogensinne har opplevet. Derfor innebærer den kritiske stilling den sterkeste utfordring til de motiges sinn og vilje.

AMERIKA OG RUSLAND

Europa ligger hjelpelest mellom de to stormakter: Amerika og Russland, og er hovedsagelig besatt og kontrollert av det førstnevnte. Inntil Europa attar er fritt, er noen likegyldige m. h. t. hvem, som er okkupant. En slik holdning røper manglen de evne til å fatte de virkelige forhold og utgjør en taktisk feil. La oss betrakte kjenngjerningene og bare disse. Under russisk herredømme vil europeisk frihet ikke kunne bestå. Under amerikansk styre kan den fortsatt bestå, ja endog vokse. Dette er den fundamentale forskjell, som må være bestemmende for avgjørelsen av spørsmålet om vår stillingstagen. På den ene side har vi et politiapparat, som undertrykker enhver opposisjon og hindrer et hvert uttrykk for avvikende meninger, på den annen side er der en begrenset frihet, som veksler m. h. t. grad mellom de besatte eller kontrollerte land, f. eks. Tyskland og Stor-Britannia — men, i det store og hele tatt, i noen utstrekning tillater meningsytringer og handlefrihet. Innen et pengedemokrati er der mulighet for at en avgjørende idé kan vokse; en slik vekst er umulig i et bolsjevikiisk fengsel. I Russland finnes der bare ett valg: graven eller undergrunnsbevegelsen. Dette er den kjenngjerning som avgjør dette første spørsmål mellom øst og vest.

PENGER OG BOLSJEVISME

Det er sant at så vel pengedemokratiene som bolsjevismen inneholder i seg de samme spirer til kaos. De er fundamentalt utfyllende krefter. Pengemakten lever av konjunktursvingningene, ved å kjøpe når prisene er lavest, og selge når de har nådd toppen. I det avbalanserte system, som særkjenner produksjonsstaten, kan pengemakten ikke profitere på dette vis. Disse konjunktursvingninger blir understøttet og skjerpet ved kommunistiske uroligheter, som en håper vil føre til seir i det endelige kaos, konjunktursvingningene danner innledningen til. Pengemakt og bolsjevisme har lenge støttet hverandre. Men de gjør dette uobvisst eller underbeviast i likhet med to sykdommer som hjelper hverandre ved å svekke legemets motstandsevne. Slike bestanddeler av vestlig forfall blir ledet med historisk uavvendelighet av forskjellige uten-europeiske krefter: jødiske, levantiske eller orientalske. Men det er en feiltakelse å anta, at — fordi de likner hverandre er de alltid forenet i øyeblikkets aksjon.

For tiden bekjemper disse to sykdommer hverandre. Bevisene for denne kjenngjerning er overveldende. La oss ikke stemme ned europeernes mot ved å erklære, at de er forenet.